International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJSR 2016; 2(3): 34-37
© 2016 IJKS
www.kannadajournal.com
Received: 02-04-2016
Accepted: 03-05-2016

Revati.B.Shiranal
G H S Satanoor Tq Chittapur, Kalaburagi, Karnataka, India.

Prof. S R Tadakal
MSI Degree College Kalaburagi, Karnataka, India

Correspondence
Revati.B.Shiranal
G H S Satanoor Tq Chittapur, Kalaburagi, Karnataka, India

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್ ಅವರ ಕಥಾಲೋಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ

Revati.B.Shiranal and Prof. S R Tadakal

ಸಾರಾಂಶ:–

ಕನ್ನಡದ ಕಣ್ವ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಾದ ‘‘ಜನವಾಣಿ ಬೇರು, ಕವಿವಾಣಿ ಹೂ’’ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್ ಇವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಜೀವನದ ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾದ ದಲಿತರ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಜಾತಿ ಧರ್ಮಗಳ ಆಚೆಗಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧ, ‘‘ಜನನಿ ಜನ್ಮಭೂಮಿಶ್ವ ಸ್ವರ್ಗಾದಪಿ ಗರೀಯಸೀ’’ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಹೆತ್ತತಾಯಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಬದುಕುವವರೆಗೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ನೆಲ ತಾಯಿಯಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರಳು. ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೇಸಾಯದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರಮಗೌರವದ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿತು ಮತ್ತೆ ವ್ಯವಸಾಯಕೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವುದು.

ಪ್ರಮುಖ ಶಬ್ದಗಳು: : ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಜಾತೀಯತೆ.

ವಿಧಾನ:–

ಶಹಪುರಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ‘‘ಭೀಮಾ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಗ್ಭಾಗೇ ಪರ್ವತೋಸ್ತಿ ಮನೋರಮಃಸಗರಾದ್ರಿರಿತಿಖ್ಯಾತಃ ಹೇಮಕೂಟಸ್ಯಸೋದರಃ॥ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಸಗರನಾಡಿನ ಹೃದಯಸ್ಥಾನವಾದ ‘‘ಸಗರ’’ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 22–12–60ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಹೊನ್ಕಲ್ ಹಾಗೂ ಶಿವಕಾಂತಮ್ಮ ದಂತಿಗಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಎಂ.ಎ.,ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.ಪದವಿಧರರಾದ ಇವರು ಈಗ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಆರೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ’’ಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘‘ಚಿಂತಕ’’ದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ‘‘ಸಂಕ್ರಮಣ’’ ದಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಬರೆದಿರುವ ಇವರು ಅನೇಕ ಕವನಗಳು,ಚುಟುಕುಗಳು,ಕಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಇವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಆಧುನಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

- ಪೀಠಿಕೆ:–

ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಮಹತ್ವದ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸ್ಥಾನ ವಿಶಿಷ್ಟತಮವಾದದ್ದು.ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಜೀವನದ ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ಸರಳ ಸುಂದರ ಗದ್ಯ ಶೈಲಿಯು ಮೊದಲು ಸಾಧಿತವಾದದ್ದು ಸಣ್ಣಕಥೆಯಲ್ಲಿ. ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಬಹುಶಃ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 3200ರ ಸುಮಾರು, ಈಜಿಪ್ತ ಭಾಷೆಯ ದಿ ಟೂ ಬ್ರದರ್ಸ, ಬುದ್ಧನ ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು, ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳು, ಈಶೋಪನ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು, ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು, ಕಿನ್ನರ ಕಥೆಗಳು, ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಲರಿಟೇಲ್ಸ ಇವು ಸಹ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ. ಸಾಮರ್ ಸೆಟ್ ಮಾಮ್ ಎಂಬುವರು ಕೂತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮುಗಿಸಬಹುದಾದ ಕಲಾ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳ ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸಣ್ಣಕಥೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಡ್ಗರ್ ಅಲನ್ ಪೋ ಎಂಬುವರು ‘‘ಒಂದು ಸಣ್ಣಕಥೆಯು ಓದಲು ಅರ್ಧಗಂಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಗದ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ’’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.‘‘ಖುಂಡಿಣ , ಣಂಡಿಥಿ ¸ ಚಿ ಕುಜಳಿಜ ಂಜಿ ರಿಡಿಥಜ ಂಡಿ ಜಿಟಿಳುಂಟಿ ತ್ಠುಳ್ಠಿ ಳಿಜಿಟಿ ಛಜ ಡಿಜಚಿಜ ಚಿಣ ಚಿ¸ಎಟಿಂಟಜ¸ ಎಣಣುಟಿಂ’’.ಸಣ್ಣಕಥೆಗೆ

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅಪಾರವಾದದ್ದು. ‘‘ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ವಶಾಲಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ಆದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರುವ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟಪರಂಪರೆ ಈ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೆ’’ ಎಂದು ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜರ ಅಭಿಮತ (ಸಮಗ್ರ ವಿಮರ್ಶೆ: ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಹೊಸ ಒಲವು. ಪುಟ, 176.)ಮಾರ್ಕ ಶೋರವರ ಪ್ರಕಾರ ‘‘ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂಗತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು ನೈತಿಕತೆಯ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿಯ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ’’.ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶಿವಕೋಟ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಗದ್ಯಕಥೆಯ ಸಾಧನೆಗಳು ಗಮನಸಿದಾಗ ವಡ್ಡಾರಾಧನೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಯಾಗಿಯೇ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.ಇನ್ನು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗೊಂದು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪಳಗಿಸಿದವರು ‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ’ ನಾಮಾಂಕಿತರಾದ ಮಾಸ್ತಿ ಅವರು, ಇವರನ್ನು ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಜನಕ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.ಇವರ ಮುಂಚಿನವರಾದ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಎಂ.ಎನ್.ಕಾಮತ್, ಕೆರೂರ ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು ಕಥಾ ಪರಂಪರೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ನೋಡಿದಾಗ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಥಾತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು ಸಾಧಿಸಿರುವಸಿದ್ಧಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸಂಯಮದಿಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಇಂಥವರು ಈಗ ವಿರಳ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಡಾ॥ ಯು,ಆರ್,ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಪಿ.ಲಂಕೇಶ,ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ, ಎಸ್.ಎಲ್.ಭೈರಪ್ಪನವರು, ಮಿರ್ಜಾ ಅಣ್ಣಾರಾಯ, ತ್ರಿವೇಣಿ,ಎಂ.ಕೆ.ಇಂದಿರಾ,ಮಮ್ತಾಜ್,ಬಿ.ಟಿ.ಲಲಿತಾರವರು ಅ.ನ.ಕೃ,ಶಾಂತರಸರು,ತ.ರಾ.ಸು,ದೇವನೂರರು,ಕುಂ.ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ,ಬರಗೂರರಾಮ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು,ಸಾರಾಅಬೂಬ್ಕರ್ ಬಾನು ಮುಷ್ತಾಕ್,ನಾ.ಡಿಸೋಜಾ, ಆಧುನಿಕತಲೆಮಾರಿನ ಗೀತಾನಾಗಭೂಷಣ,ಮೊಗಳ್ಳಿಗಣೇಶ,ನಟರಾಜ ಹುಳಿಯಾಳ್,ಹತಗುಂದಿ,ಡಾ॥ಎಚ್.ಟಿ.ಪೋತೆ,ಡಾ॥ಎಂ.ಬಾಳಿ,ಕೆ.ನೀಲಾ,ಮುಂತಾದವರು. ಇವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥವರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೋನ್ಕಲ್ ಅವರು ಒಬ್ಬರು.ಇವರು ಅನನ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಗತಿಪರ ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿ, ಸಂಘಟಕರಾಗಿ, ತುಂಬು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.ಪ್ರೀತಿಯ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಅಂತಃಕರಣದ ಕವಿಯಾಗಿ, ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಬಹುಮುಖಿ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಆಪ್ತವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.ಸಮಕಾಲೀನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆ, ಸತ್ಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಅನನ್ಯ ಒಳನೋಟಗಳುಳ್ಳ ಬರವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಘಟನೆ, ಹೋರಾಟ,ಪ್ರಗತಿಪರ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಸವ್ಯಸಾಚಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್‌ರದು. ಬಿಸಿಲುನಾಡಿನ ತವರೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಾ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಇವರು ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆ,ಸಗರನಾಡು ಶಹಾಪೂರ ತಾಲೂಕಿನ ಸಗರಗ್ರಾಮದವರು, ಇವರ ತಂದೆ ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಹೊನ್ಕಲ್ ತಾಯಿ ಶೀಮತಿ ಕಾಂತಮ್ಮ,ಇವರ ಜೇಷ್ಠ ಸುಪುತ್ರ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್ ಅವರು ಇವರದು ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನ ಕೃಷಿಕರು, ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸಪ್ಪನವರು ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಹೀಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್ ಅವರನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಂದಲೂ ನಿರಂತರ ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಇವರು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸರಳವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಕಥಾಶೈಲಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಂಡ ನೋವು–ನಲಿವುಗಳ ಜೀವನಾನುಭವಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾ ಓದುಗ ವಲಯವನ್ನು ತಮ್ಮತ್ತ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥ ಬರಹಗಾರರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಗುರುಮಿಠಕಲ್‌ನ ‘ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ’ ದ ವತಿಯಿಂದ ಕಥಾಸಂಕಲನವಾದ ‘ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನ’ ಕೃತಿಗೆ ‘ಅಕ್ಷರಲೋಕದ ನಕ್ಷತ್ರ’’ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ಶ್ರೀ ಮೋಗಲಪ್ಪನವರು ಅದ್ದೂರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಜೊತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೋನ್ಕಲ್ ಅವರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ನೀಲೂರೆರವರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ ಅವರನ್ನು ಅದೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು, ಈ ಹಣದಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಔದಾರ್ಯತೆಯ ಗುಣ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ‘‘ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನ....’’ ಇವರ ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಕಥೆಗಳು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಲುಬುರ್ಗಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಪದಕದೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾದದ್ದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಸತತವಾಗಿ ಆರು ಸಲ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಆರು ಕಥೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಬೆರಗು ಮೂಡಿಸುವ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, ರಾಯಚೂರು, ಕೊಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರದ ರೈತರು ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಖರೀದಿಸಿ ಮೈಮುರಿದು ದುಡಿದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ‘‘ಬಹುರತ್ನಾ ವಸುಂಧರಾ’’ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ಈ ಭೂಮಿಯಾರದು?’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬುದಣ್ಣ ಸಾಹುಕಾರ ರೈತ ನಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ತನ್ನ ಆಳು ಮಗ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಂಧ್ರದ ರೈತರಿಗೆ ಮಾರಿಸುವುದನ್ನು ಸಾಹುಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮಾರುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ದುರಂತದ ಕಲ್ಪನೆ ಗೊತ್ತು, ಆದರೆ ನಿಂಪ್ಪನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ,ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬುದಣ್ಣ ಸಾಹುಕಾರನ ಆಳುಮಗ ಮನಿಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ‘‘ಏ ನಿಂಗಪ್ಪಾ.... ಏ ನಿಂಗಪ್ಪ ಮನ್ಯಾಗ ಯಾರೀರಿ?’’ ಎಂದು ಕೂಗಿದಾಗ ಆಗಲೋ ಈಗಲೋ ಆ ಸಾಹುಕಾರನ ಆಳುಮಗ ಇವತ್ತ ಕರೀಲಾಕ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನ ಅಂತ ಕಾಯ್ಕೊತ ಕುಂತಿದ್ದ ನಿಂಗಪ್ಪ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಹಿಂಡ್ಯಾಪಲ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ನೀರಿನ ಕಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟು ಬಾಯಲ್ಲಿಯ ತುತ್ತು ನುಂಗಿ ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದವನೇ ಹೊರಬಂದು ‘‘ಬಂದೆನಪ ರಾಮಣ್ಣ, ಈಗಷ್ಟೇ ನಾಲ್ಕು ತುತ್ತ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ್ರಾಯ್ತು ಅಂತ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಾಗ ನೀ ಬಂದಿದಿ ನೋಡು.ನಡಿ ಹೋಗುಮು’’ಕರೆಯಲು ಬಂದ ಸಾಹುಕಾರನ ಆಳುಮಗ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಂದಹಾಕಿತಾನೇ ಮುಂದ ಮುಂದ ಸಾಹುಕಾರನ ಮನೆ ಕಡೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಇದು ಗಮನಿಸಿದ ರಾಮಣ್ಣ ‘‘ ಅಲ್ಲ ನಿಂಗಪ್ಪ ನಿನಗ ಇರದೇ ಎಂಟು ಎಕ್ರೆ ಭೂಮಿ ಆದ. ಯಾಡ ಮಕ್ಳು ಅದಾವ. ಮನ್ಯಾಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ತಿ, ಬೆಳೆದ ನಿಂತ ಮಗ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಅದಾರ.ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಚೆಂದಾಗಿ ದುಡಿದ್ರ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರಕ್ಕ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳಿಯನ್ನು ಆ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಕೊಡತಾಳ.ಭೂಮಿಗೆ ದುಡಿದದ್ದು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರ ಅದನ್ನ ಮಾರಿದಮ್ಯಾಲ ನೀ ಏನು ಮಾಡ್ತಿದಿ.ಅದ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಏನರ ಚಿಂತಿ ಮಾಡಿದೇನು?ಅಂತ ಕೇಳಿದ.‘‘ನಾವು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹ್ವಾದ್ರ ಯಾರ ಹಚಿಗೆಂತರ. ಹಿಂಗಾಗಿ ಸಾಹುಕಾರ ಅತ್ರ ಸಾಲತರ್ಬೆಕು.ಇಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಅಂಗಡ್ಯಾಗ ಬಾಕಿ ಮಾಡಬೇಕು.ಬೆಳದ ನಿಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕು.ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಉಳದದ್ರಾಗ ಉಪಜೀವನಾ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡೀನಿ ನೋಡು’’ ಎಂದು ತನ್ನ ಸುದೀರ್ಘ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ನಿನ್ನದು ಕೂಡಾ ಖರೇ ಅನ್ನಸ್ತದ ನಿಂಗಪ್ಪ.ಆದ್ರ ನಮ್ಮ ಹಿರೇರು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಈ ಭೂಮಿ ಮಾರದು ಒಂದೇ ಹಡದ ತಾಯಿನ ಮಾರದು ಒಂದೇ ಅಂತ ನಿನಗ ಅನಿಸೋದಿಲ್ಲೇನು.ಬೇಕಾದರ ಒಂದು ಎರಡು ವರ್ಷ ಲೀಸಗೆ ಕೊಡು ಅವರು ಹೆಂಗ ಒಕ್ಕಲತನ ಮಾಡ್ತಾರ ಅಂತ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಬೆಳಿತಾರಂತ ತಿಳ್ಕಂಡು ಅವರಂಗೆ ನಾವು

ಯಾಕ ದುಡ್ಡು ಬೆಳಿಬಾರ್ದು ಅಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಟ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ನೋಡು'' ಅಂತ ಓದಲು ಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿಹೋಗ್ಯಾನ, ಅಂತ ರಾಮಣ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ರಾಮಣ್ಣನ ಮಗನ ಸಲಹೆಗಳು ನಿಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಬದುಕಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿ ಕಂಡಿತು, ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣವಂತ ಯುವಕರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ದಿಕ್ಸೂಚಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.ಆಗ ನಿಂಗಪ್ಪ,''ಆಯ್ತು ರಾಮಣ್ಣ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಹುಕಾರಗ ಹೇಳು ಈ ನಿಂಗಪ್ಪ ಇನ್ನ ಈ ತಾಯಿನ ಮಾರಂಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ಯಾನ. ಅವರಂಗೆ (ಆಂಧ್ರದ ರೈತರ ಹಾಗೆ) ನಾನು ದುಡಿದು ಬೇಳೆದು ತೋರಿಸ್ತೀನಿ'' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎತ್ತು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿತಾಯಿ ಮಗ ನಿಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಭರವಸೆಯ ಉಸಿರು ಬೀಸಿದಂತೆ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕಥೆಗಾರರು ವಾಸ್ತವತೆಗೆ, ಜ್ಞಾನದಪರಿವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

''ಆಂಧ್ರದವರು ಬಂದು ದುಡಿಯೋದ ನೋಡ್ರಿ, ನಮ್ಮ ಹೊಲದಾಗೇ ಅವು ಎಂಥ ಚೆಂದಾನ ಬೇಳೆ ತೆಗಿಲಾಕ ಹತ್ಯಾರ, ಅದು ನಮಗ್ಯಾಕ ಆಗವಲ್ಲದು, ನಾವ್ಯಾಕ ದುಡಿಲಾಕ ಮುಂದಾಗಬಾರದು'' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

''ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆ ಭೂಮಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ'' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಂದಪ್ಪನವರು ಮಠ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಅನ್ನಬಹುದು.ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯು ಭೂಮಿಯ ಊಳಿಮೆಯ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರಾರೆ, ಇದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಹತ್ವ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.ಆ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾಗಿದೆ.ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾದ ರೈತನ ಮನಸ್ಸಿನ ತೊಳಲಾಟವನ್ನು ಮತ್ತು ದೃಢ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಜೊತೆಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಊಳುಮೆ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಿರುದ್ಯೋಗವು ಆಧುನಿಕೋತ್ತರವಾದದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಪದ್ಧತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಯುವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕೃಷಿಯಿಂದ ದೂರವಿಡುವಂಥದ್ದಾಗಿದ್ದುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಯುವಕರು ಎರಡು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ನೌಕರಿಯ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತ ತೋಟ–ಗದ್ದೆಗಳನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಭಾರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೆನಪಾಗುವುದು ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಆರಿಸುವ ನಾಕ (ಸ್ವರ್ಗ) ಯಾವುದು ಎಂದರೆ

''ಬಹಿರಂಗ ಪರರಂಗ
ಮಧ್ಯಾಂತರಂಗ।
ಈ ಮೂರು ಕೂಡಿಸುವ ಆ ನಾಕಕೆ
ಉದ್ಭವದ ಆ ಲೋಕಕೆ
ಶ್ರೀರಂಗವೆನಿಸುವುದು ಹೃದಯ ಭೂಮಿ
ಸುಡುಗಾಡು ಮಾಡದಿರು ಬೆಳೆವ ಹೊಲವ
ಓ ಪ್ರಾಜ್ಞ, ಇದು ಯಜ್ಞ ಈ ಜೀವನ
ಭಾಂಧವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡು ಅದ ಪಾವನ''॥ * ಪುಟ 360–ಬೇಂದ್ರೆ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯದರ್ಶನ,

ಡಾ॥ ಜೀ.ವಿ.ಕುಲಕರ್ಣಿ. ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಡಾ॥ ಕೆ,ಎಸ್,ಶರ್ಮಾ, ಪುರೋಗಾಮಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪತ್ರಕರ್ತ ಕಾಲೋನಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ,32. 30 ಸೆಪ್ಟಂಬರ 2010.

ಬೇಂದ್ರೆಯರು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ, ನಾಳೆಯ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.ಈ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಯಜ್ಞ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೊಲವಿದ್ದಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಅದನ್ನ ಮಸಣ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸತ್ವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಂತಿದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಕಾಯಕತತ್ವವನ್ನು ಎಂಥಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕಳೆದೆಕೊಳ್ಳಬಾರದು.ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಅಡಗಿದೆ.ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹಳ್ಳಿಯ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರ ಜೀವ ಹಿಂಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಗರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಮೂಡಿಸುವುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ''ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ'' ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಹುಡಗಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಹುಡುಗನ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣ ಕೋಮುಗಲಭೆಗೊಂದು ಮಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ''ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಗದ್ದಲದಾಗ ಎರಡು ಪ್ರೀತಿಸೋ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಬಾರದು ನಿಜ, ಆದ್ರ ನಾವು ಇಂಥಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಕೊಂಡು ಕೂಡೋದು ತಪ್ಪಾಗ್ತಾದ.ಅವರ ಹುಡುಗೀನ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಮು.ಇಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿ ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದರ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಇದ್ದರ, ಆ ಅಲ್ಲಾನೇ ಅವರ್ನ ಒಂದುಗೂಡಸ್ತಾನೆ. ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟರೋ ಈ ಎರಡು ಸಮಾಜದವರನ್ನು ಬೆಸಿಯೋ ಕೊಂಡಿ ಈ ರಷೀದ–ರತ್ನರೇ ಆಗ್ತಾರ.ಇವರ ಪ್ರೀತಿ ಅವರ ಹಿರೇರ ಮನಸ್ಸ ಗೆದ್ದರ ಅವರ್ದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಗ್ತಾದ.ಅವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಮಠದಾಗ ಆ ರತ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ರಷೀದ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೋಳ ಮುಂದ ಮತ್ತು ಆ ಹಿರಿಯರ ಸಮಕ್ಷಮ ವಿವಾಹ ಆಗಲಿ, ಹೋಗ್ರಿ, ಎಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟರಿ ಕರಕೊಂಡು ಬರ್ರಿ ಎಂದು ವಜೀರಸಾಬರು ಬುಡೇಸಾಬರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಜೀರಸಾಬರು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವಸರವಸರದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಕಡೆ ನಡೆದರು'' (ಪುಟ 17,ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನ....).ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್‌ರು. ಇದು ಇಂದಿನ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕೈ ಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಗೆ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿ.ವಿ.1993–94 ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ದಿ.ಜಯತೀರ್ಥ ರಾಜಪುರೋಹಿತ ಸ್ಮಾರಕ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸಣ್ಣ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಥೆ ಎಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

''ಕತ್ತಲ ನೆಲದ ಕಪ್ಪು ಕಥೆ'' ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಿದ್ಲಿಂಗ, ಜನರಿಗೆ.ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸರಪಂಚಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.ಸರಪಂಚನಿಗೆ ಸಿದ್ಲಿಂಗನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೋಪ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಂಬಲ ಆತನಿಗಿದೆ.ಸರಪಂಚನಿಗೆ ಆತನ ಬಗೆಗಿರುವ ದ್ವೇಷದ ಬೆಂಕಿ ಭುಗಿಲೇಳುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಾಗಿ ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ''ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅಂದೀರಿ, ಕೇಳಿಲ್ಲ ಅಂದೀರಿ ಇವತ್ತು ಚೆಂಜಿ ಮುಂದ ಊರಹಣಮಂತ ದೇವರ ಗುಡಿ ಮುಂದ ಕೆಳಗೇರಿ ಸಿದ್ಲಿಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸರಪಂಚ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಸುಡತಾನಂತ, ನೋಡ್ಲಾಕ ಬರಬೇಕಂತ್ರಪ್ಪೋ....'' ಎಂದು ತಳವಾರ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಡಂಗುರ ಸಾರುತ್ತ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಎದೆ ಗುಂದದ ಸಿದ್ಲಿಂಗ ಕೇರಿ ಜನರಿಗೆ ಹೋರಾಟದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾನೆ. ''ಸಿದ್ಲಿಂಗಣ್ಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೇರೆಂಬ ಕೇರಿ ಜನ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರು. ಆತ ಇಷ್ಟೋತನ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ್ಯಾಗ ಒಂದೂ ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಕಡೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಗ ಬಯ್ದಿಲ್ಲ. ಪಂಚೈತಿ ಕಟ್ಟೆಲಿಂದ ಅಂಗಿ ಹಿಡ್ದು ದಬ್ಬಿಸಿದಾಗಲೂ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ನೆ ಇದ್ವಿ ಹೊರ್ತು ಆತನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡೋರ ತಂಟೆಕ್ಕೆ ಹ್ವಾಗಬಾರ್ದು ಮಗಾ ಅಂತ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ವೆ ಹೊರ್ತು ಅವನಿಗಾದ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ನಮಗ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮಗ್ಯಾಕಪ್ಪನಮಗ್ಯಾಕಪ್ಪ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ನೆ ಇದ್ವಿ. ಈಗ ನೋಡಿದ್ರ ಅವಾ ಇವನ್ನ ಸುಡಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸ್ಯಾನ, ಇವ ಇಲ್ಲಿದ್ದು

ಸಾಯೋದು ಪಾಡೋ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಗಾರ ದೂರ ಹೋಗೋದು ಪಾಡೋ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳಗಣ್ಣಾದರು.
ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಬಂದು ನೌಕರಿ ಸಿಗಲಾರದ್ದಕ್ಕನ ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾಗಿ ಕುಂತಿದ್ದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಣ್ಣನ ಮಾತುಗಳು ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿದವು.ಅವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಆಯ್ತು.ಅವರ ಪೈಕಿ ಮಲ್ಕಾಜಿ ಅನ್ನೋ ಹುಡುಗ ''ಬ್ಯಾಡ ಸಿದ್ಲಿಂಗಣ್ಣ, ನೀ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ, ಕಳಕಂಡಲ್ಲೇ ಹುಡುಕಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಮಾತೇ ಆದಲ್ಲ'' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಕಥೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಹೊಸ ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಥೆಗೆ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿ.ವಿ.ಯ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಹಾಗೂ 2000/–ದ ಪುರಸ್ಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.'ಸಂಚಯ' ವೇದಿಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರವು ಕೂಡ ಈ ಕಥೆಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವಂತರದೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಿಲುಕಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಾವು ಇಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬದುಕಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು,ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೇಕು. ಬದುಕುವರೆಲ್ಲ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡಲಾರದಂಥ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ! ಎಂದು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯದ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಜ್ಞೆ,ಭಾವೈಕ್ಯತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ;–

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್‌ರವರ ಮೇಲಿನ ಕಥಾಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ನೋವು, ತುಡಿತಗಳು, ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸದೆ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿದ್ಲಿಂಗಣ್ಣನ ಬೆಂಕಿಗಾಹುತಿಯಾಗುವ ಸಂಧರ್ಭವನ್ನು ಎದುರು ನೊಡುವ ಜನತೆಗೆ ನಾವು ಏನೆನ್ನಬೇಕು.....?ಮೈಗಳ್ಳರಾಗಿ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯದೆ ತಾತ್ಪೂರ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಣದಾಸೆಗಾಗಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ಮೂಢ ಜನತೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಾದರೂ ಯಾವಾಗ ಬಂದೀತು...? ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ಆಶಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಜಾತ್ಯತೀತತೆಯ ಸಾರವನ್ನು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ಬಿತ್ತರಿಸಿದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಂದಿಗೂ ನಾವು ಜಾತೀಯತೆ ಹೊಗಲಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿರುವುದನ್ನು ರತ್ನ ಮತ್ತು ರಷೀದರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹ. ''ಭೂಮಿತಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮದಾತಳು'' ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲೂ ಜನನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ, ಭಕ್ತಿ ಮೂಡಬೇಕು.ಹೆತ್ತತಾಯಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಬದುಕುವವರೆಗೂ ನೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯಷೇ ಪವಿತ್ರಳ. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸಬೇಕಾದದ್ದು, ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಮಾಜದ ಓರೆಕೋರೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಲೇಖಕರ ತುಡಿತವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲವೆ..

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು :–

1. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಹೊನ್ಕಲ್ : ''ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನ...'' ಜಾಗೃತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕಾವ್ಯಾಲಯ,ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಗರ,ಶಹಪುರ ಕಲಬುರ್ಗಿ. 2006.
2. ಸೂಗಯ್ಯ ಹಿರೇಮಠ: ''ಶಹಪೂರ ದರ್ಶನ'' ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ ಶಹಪುರ, 1994.
3. ಡಾ॥ ಜೀ.ವಿ.ಕುಲಕರ್ಣಿ: ''ಬೇಂದ್ರೆ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯದರ್ಶನ'' ಕೆ,ಎಸ್,ಶರ್ಮಾ: ''ಪುರೋಗಾಮಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ' 2010.
4. ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ನೀಲೂರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ: ''ಹೊನ್ನಸಿರಿ'' ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಪ್ರಕಾಶನ 'ಕಾವ್ಯಾಲಯ' ಲಕ್ಷ್ಮೀನಗರ ಶಹಪುರ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆ. 2013.